

(੫੮)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหาภัตตริย์

ศาสตร์ชีวธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๔/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ๓๐/๒๕๖๗

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ยิ่มสวยสหกิจ ศาลปกครองสูงสุด ที่ ๑ ศาลปกครองกลาง ที่ ๒ สำนักบังคับคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง ที่ ๓ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม ที่ ๔	ผู้ร้อง
---------	--	---------

เรื่อง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ยิ่มสาขารถกิจ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาอนุญาติจัดตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ยิ้มสายสหกิจ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องและบริษัท ชิตตีน่อง ดีสเพลส์ แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด ทำสัญญาร่วมค้า ซึ่ว่า กิจการร่วมค้า ยิ้มสายสหกิจ - ชิตตีน่อง ดีสเพลส์ แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม (ผู้ถูกร้องที่ ๔) ทำสัญญาจ้างกับกิจการร่วมค้าฯ ปรับปรุงแหล่งประวัติศาสตร์วัฒนธรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวภูมิภาค อินโดจีน (บ้านเชียง) จำนวน ๑ แห่ง ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ บ้านเชียง ตำบลบ้านเชียง อำเภอหนองหาร จังหวัดอุดรธานี แต่กิจการร่วมค้าฯ ไม่สามารถทำงานเสร็จภายในกำหนดสัญญา ผูกครองที่ ๔ บอกเลิกสัญญา และฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ในคดีหมายเลขดำ

ที่ ๑๗๙/๒๕๔๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๖๑/๒๕๕๔ ผู้ถูกร้องที่ ๒ พิพากษาให้ผู้ร้องกับพวกรชดใช้เงินค่าปรับและค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการทำงานให้แล้วเสร็จพร้อมดอกเบี้ยแก่ผู้ถูกร้องที่ ๔ และให้ผู้ถูกร้องที่ ๔ ชำระดอกเบี้ยในการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างในงวดงานที่ล่าช้าและให้ชำระเงินค่าเสียหายจากการที่ผู้ร้องทำงานเกินกว่าเงินค่าจ้างพร้อมดอกเบี้ยแก่ผู้ร้องกับพวกร คู่กรณืออุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุด (ผู้ถูกร้องที่ ๑) มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อ. ๖๒๔/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๔๔/๒๕๖๔ แก้คำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๒ บางส่วนเกี่ยวกับจำนวนเงินค่าปรับ ค่าเสียหาย และดอกเบี้ยที่ผู้ร้องกับพวกรและผู้ถูกร้องที่ ๔ ต้องชำระตามส่วนของการชนะคดี ต่อมาสำนักงานบังคับคดีปกครอง สำนักงานศาลปกครอง (ผู้ถูกร้องที่ ๓) มีหนังสือแจ้งถอนการบังคับคดีมาบังคับร้อง เนื่องจากผู้ถูกร้องที่ ๔ และบริษัท ชิตติเนื่อง ดิสเพลส แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด ตกลงหักกลบลบหนี้ที่ต้องชำระตามคำพิพากษา ผู้ถูกร้องที่ ๒ เห็นว่าคู่กรณีดำเนินการตามคำบังคับถูกต้องครบถ้วนแล้ว จึงมีคำสั่งถอนการบังคับคดีตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๓๑ วรรคหนึ่ง (๔) ผู้ร้องไม่เห็นพ้องด้วย กับคำสั่งถอนการบังคับคดี ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่มีคำสั่งถอนการบังคับคดีในคำสั่งที่ ๗๕๘/๒๕๖๔ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีคำสั่งไม่รับคำขอ ผู้ร้องอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๒ ผู้ร้องเห็นว่า การกระทำดังกล่าวของผู้ถูกร้องทั้งสี่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย่งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง เนื่องจากเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการในการพิจารณาพิพากษาอրรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๙ ประกอบกับเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสี่ เป็นการดำเนินกระบวนการถอนการบังคับคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหายและละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗

๒. ให้การหักกลบลบหนี้ระหว่างผู้ถูกร้องที่ ๔ กับบริษัท ชิตตีน่องอน ดิสเพลส แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๓๔๑ วรรคหนึ่ง

๓. ให้การดำเนินกระบวนการบังคับคดีเพื่อให้มีการถอนการบังคับคดีและการบังคับคดีโดยการหักกลบลบหนี้ของผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ตามคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๘๔/๒๕๖๔ ไม่ชอบด้วยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๓๑ วรรคหนึ่ง (๑) และข้อ ๓๓ วรรคหนึ่ง (๔) วรรคสอง และวรรคสาม

๔. ให้คำสั่งถอนการบังคับคดีของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๗ วรรคสี่ ประกอบระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๓๑ วรรคหนึ่ง (๔) และให้เพิกถอนคำสั่งถอนการบังคับคดีของผู้ถูกร้องที่ ๑ และผู้ถูกร้องที่ ๒

๕. ให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ ดำเนินการบังคับคดีตามคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๘๔/๒๕๖๔ กับผู้ถูกร้องที่ ๔ ใหม่ โดยชำระดอกเบี้ยผิดนัดเงินค่าจ้าง งวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ เป็นเงิน ๘๘,๖๑๔.๘๓ บาท และค่าแห่งการงานที่กระทำไปเป็นเงิน ๑๓,๓๕๕,๒๖๒ บาท รวมเป็นเงิน ๑๓,๔๕๙,๘๑๔.๘๓ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตั้งแต่วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และดอกเบี้ยผิดนัดตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ร้อง โดยชำระให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลแต่ละชั้นศาลตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ร้อง

๖. ให้การกระทำการของผู้ถูกร้องทั้งสี่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๗ ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาด้วยสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือเย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกกล่าวหาโดยสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การลงเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การลงเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลมีเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาได้ และถ้าศาลมีเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลมีสิ่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการลงเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจาก การกระทำการของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช้ เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๑) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ... ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องที่ ๓ แจ้งถอนการบังคับคดีแก่ผู้ร้อง เนื่องจากผู้ถูกร้องที่ ๔ และบริษัท ชิตี้นีออน ดิสเพลส แอนด์ คอนสตรัคชั่นส์ (ประเทศไทย) จำกัด ตกลงหักกลบลบหนี้ที่ต้องชำระตามคำพิพากษาของผู้ถูกร้องที่ ๑ ในคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๖๘๔/๒๕๖๔ และผู้ถูกร้องที่ ๒ มีคำสั่งถอนการบังคับคดี ผู้ร้องอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๒ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ ผู้ถูกร้องที่ ๒ มีคำสั่งไม่รับคำขอ ผู้ร้องอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๒ การกระทำการดังกล่าวของผู้ถูกร้องทั้งสี่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการลงเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้อง

- ๕ -

โดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสี่เป็นเรื่องที่ผู้ถูกร้องที่ ๑ มีคำพิพากษาแล้ว ประกอบกับผู้ร้องยื่นคำร้อง อุทธรณ์คำสั่งถอนการบังคับคดีของผู้ถูกร้องที่ ๒ และผู้ถูกร้องที่ ๓ มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่มีคำสั่งถอนการบังคับคดี เป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณา พิพากษาหรือตัดใจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง และกรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๕) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้อง ไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

(คำสั่งที่ ๓๙/๒๕๖๗)

A ๘/

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

๑/๘๘ ๑๔๐๗/๗

(นายวิรุพ्ह แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนกодล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษฐ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมร รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ